Az első nyolc nap statisztikájából

Harmincezer néző a szabadtérin ● Ezer külföldi vendég ● Hetvenötezer látogató az ipari vásáron

Tegnap múlt egy hete, amikor ország-világ előtt megnyílt Szegeden az ünnepi hét. A szabadtéri játékok, valamint az ipari vásár sok kül- és belföldi vendéget vonzott Szegedre. Ezért aztán érthető, hogy az elmúlt nyolc nap alatt lényegesen megnőtt Szegeden a forgalom. Erről egyébként minden szegedi sétálgatás közben is tudomást szerezhetett. De a vidékieknek is feltűnt. A szegedi közlekedési rendőrök egyedül nem győzték volna irányítani a nagy tömeget, a sok gépkocsit, így segítséget kértek a budapesti közlekedési rendőrségtől.

A legforgalmasabb napokon húsz fővárosi rendőr irányította a forgalmat.

Hogy érzékeltetni tudjuk ezt a sürgés-forgást, lássunk néhány számadatot. Az ünnepi hetek legfőbb eseménye szabadtéri játékok előadásai. A Hunyadi Lászlót, a János vitézt, az Állami Hangversenyzenekar koncertjét, az Esmeraldát eddig

harmincezer ember nézte meg.

Az előadás látogatóinak körülbelül fele vidéki volt. Nemcsak a környező városokból és falvakból érkeztek Szegedre az előadásokra, hanem az ország legtávolabbi vidékeiről is sokan jöttek el. Az ország határain túlnőtt a szegedi ünnepi hetek, a szabadtéri játékok, valamint az ipari vásár híre. Többszáz külföldi látogatott el csoportosan és egyénileg ez idő alatt Szegedre.

A nyolc nap alatt

közel ezer külföldit szállásoltak el két nagy szállodába,

a Hungáriába és a Szeged Szállóba. A külföldiek közül csoportosan érkeztek a csehek és a szovjetek, valamint a lengyelek, de egyénileg is sokan keresték fel a várost. Így például izraeli, nyugatnémet, angol, olasz, görög, francia, román vendégek fordultak meg Szegeden.

Hogy még mindig a számoknál maradjunk. Szombaton estig a jól sikerült ipari vásárt

75 ezer látogató tekintette meg.

Természetesen zömmel szegediek, de sok kül- és belföldi vendég megcsodálta a szegedi, illetve a Csongrád megyei ipar termékeit.

Legnagyobb volt azonban a forgalom a vendéglátóipari vállalatoknál. A Szegedi Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalat éttermeiben, vendéglőkben

a nyolc nap alatt közel százezer ember evett, ivott.

A forgalmuk ebben az időben az elmúlt évekhez hasonlítva kétszeres, sőt voltak napok, amikor háromszoros volt.

A Hungária, hasonlóan a vendéglátóipari vállalathoz, óriási vendégforgalmat bonyolított le. Üzletei közül leglátogatottabb a Virág Cukrászda. Bevételük több mint kétszeres, a szabadtéri játékok ideje óta. Naponta 2—3 ezer ember keres itt felüdülést egy fekete, egy szörp, vagy egy adag fagylalt mellett. A partfürdő büféje, valamint a Kőrösi Halászcsárda is sok-sok embert lát el naponta. Az elmúlt nyolc nap alatt a Hungária Vállalathoz tartozó éttermekben, cukrászdában, és a halászcsárdában több, mint

60 ezer ember fordult meg.

Ezek a számok Szeged életében igen nagy jelentőségűek. A tájékoztatás szerint a mai és a holnapi nap az ünnepi hetek legforgalmasabb napjai lesznek. Ezek valószínűen lényegesen emelik majd a statisztikánk számait.

A forradalom lelkiismerete volt...

Ma negyven éve, augusztus 2-án gyilkolták meg az ellenforradalmárok Szamuely Tibort, a Magyar Tanácsköztársaság egyik nagy vezetőjét. Szamuely Tibor a Nagy Októberi Szocialista Forradalom után tevékenyen részt vett az oroszországi magyar hadifoglyok szervezésében, a kommunista szervezetek, az első hadifogolybizottságok megalakításában Moszkvában. Hazatérte után, a dicsőséges Magyar Tanácsköztársaság idején helyettes hadügyi népbiztos, majd közoktatásügyi népbiztos, s a legnehezebb időkben a Frontmögötti Bizottságok elnöke lett — s mint ilyen, kérlelhetetlenül harcolt az ellenforradalmi mozgalmak ellen, a rend és a fegyelem biztosításáért. Halálának negyvenedik évfordulója alkalmából részletet közlünk Kun Béla megemlékezéséből, melyet Szamuely Tibor Riadó című könyvéhez először írt.

★

»A diktatúra kérlelhetetlen, kemény, gyors és elszánt erőszak alkalmazását feltételezi a kizsákmányolók, a kapitalisták és segédcsapataik ellen. Aki ezt nem értette meg, az nem forradalmár, azt el kell távolítani a proletariátus vezérének, vagy tanácsadójának helyéről.« Ezek a szavak — Lenin szavai. Abból a levélből valók, amelyet Szamuely Tibor hozott bátor, vakmerő moszkvai útjáról, mint Lenin üzenetét a magyar munkásokhoz. Nem volt senki a magyar forradalom vezetői között, aki jobban megértette volna ezt a tanácsot, mint ő, az ingadozás nélküli forradalmár, a proletárforradalom lángoló szavú, acélkezű harcosa. Kérlelhetetlen volt, kemény volt, gyors és elszánt volt a forradalmi cselekvésben a kizsákmányolók, a kapitalisták és segédcsapataik ellen, olyan, amilyen a diktatúra, a proletariátus forradalmi erőszakának alkalmazása kellett volna, hogy legyen Magyarországon. A forradalom lelkiismerete, riasztó harsonája, lángoló pallosa volt Szamuely Tibor, akit életében és halálában a magyar és közép-európai burzsoázia, a munkásosztály minden ellensége olthatatlan gyűlölettel vett és vesz körül. Forradalmár, akinek emléke a magyarországi proletariátust és annak vezető kommunista pártját szüntelenül figyelmezteti, buzdítja kötelessége teljesítésére, amelyet hibákkal tele, hiányosan és tökéletlenül kezdett meg első diktatúrája idején: harcra a forradalom ellenségeinek elnyomásáért, a dolgozók háborújára kizsákmányolóik, osztályháborúra elnyomóik ellen. Győzünk, vagy elpusztulunk — ez volt Szamuely Tibor jelszava a forradalomban. Rendületlenül bízott a győzelemben. A győzelemért harcolt rendíthetetlenül. Az önmagában való bizalomra, az önmaga felszabadításáért való harcra hívta fel szünet nélkül a munkástömegeket. És amikor nem tudott győzni, meg tudott halni a proletariátus felszabadításáért...«

Az egész nép ügye

A Magyar Szocialista Munkás Párt Politikai Bizottsága ez év május 12-én — mint ismeretes — határozatot hozott a pártalapszervezeti vezetőségek, a pártbizottságok és revíziós bizottságok beszámoltatására és újjáválasztására, valamint az MSZMP kongresszusa küldötteinek megválasztására. A vezetőségek újjáválasztásáig még egy hónap van, de máris pezsgő élet kezdődött a pártalapszervezetekben. A választások előkészítése ugyanis egész sor fontos feladat megoldását tűzi az alapszervezetek vezetőségei, de az egész párttagság elé.

Mindez korántsem jelenti, hogy a választás csupán a párt belső ügye. A pártonkívüli tömegek, a társadalom különféle rétegei is figyelemmel kísérik a kommunisták tevékenységét. Ez érthető is. Hazánkban a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály a hatalom birtokosa, s ennek az osztálynak az élcsapata a párt. Az üzem, a hivatal, a termelőszövetkezet, vagy állami gazdaság — a szocializmus építésének egy-egy területe — döntő mértékben aszerint dolgozik jól, vagy kevésbé jól a jövőben, aszerint alakul ott az élet, hogy miképpen tevékenykednek a pártszervezetek vezetőségei. Az egész nép ügye tehát, hogy egyrészt a kommunisták azokat válasszák meg vezetőknek, akik a legtöbb bizalmat élvezik, s akiket legalkalmasabbaknak tartanak a párt politikájának még következetesebb érvényesülésének biztosítására, másrészt mélyrehatóan, jól elemezzék a gazdasági és politikai munkát, s megfelelő javaslatokat dolgozzanak ki a további tennivalókra.

Legtöbb szegedi pártszervezetünkben ebben a szellemben dolgoznak. A legutóbb lezajlott taggyűléseken sok hozzászólás hangzott el a vezetőség újraválasztásának előkészítéséhez. Több helyen háromnégy pártonkívülit bíztak egy-egy párttagra, hogy rendszeresen beszélje meg velük is a feladatokat, problémákat. Munkabizottságokat hoztak létre, melyek a vezetőségválasztó taggyűlés előtti beszámolóhoz egy-egy részletkérdést feldolgoznak és ezenkívül pártcsoport értekezleteken vitatják meg a vezetőség újjáválasztását.

Ennek az aktivitásnak a növelése biztosíték arra, hogy a vezetőségi beszámolók valóban határkövet jelentenek majd a pártszervezet életében. Mert ezek a vezetőségválasztó taggyűlések, s az azokon elhangzott értékelések korszakot zárnak le. Felmérik azt a nagy jelentőségű utat, melyet az 1956-os ellenforradalmi lázadás leverése óta bejártunk. Ennek a hároméves szakasznak a helyi tapasztalatait, eredményeit és fogyatékosságait értékelik a pártszervezetekben. S ebből kell leszűrni a tanulságokat a jövőre nézve. A beszámolók foglalkoznak — illetve, kell hogy foglalkozzanak — a termelés mélyreható elemzésével, a nagy jelentőségű kongresszusi versennyel, a kulturális kérdésekkel, a pártélet belső helyzetével, a tömegkapcsolattal, a tömegszervezetek helyzetével — az élet úgyszólván minden kérdésével.

El kell mélyedni olyan részletnek látszó kérdésekben is, mint például a párttagok, gazdasági és pártszervezeti vezetők egymáshoz való viszonya. Van-e személyi ellentét — s ha előadódott, mi az oka, hogyan lehet ezt kiküszöbölni? Vagy például elemezni kell, ha valamelyik üzemrész lemaradt a termelésben, vagy magas az önköltség. Az élet mindennapi kérdéseire ebben az időszakban még fokozotabban kell a kommunisták figyelmét irányítani, nehogy kimaradjon valami fontos momentum, melyről dönteni kellene. Itt van az egész város fejlődésének és perspektívájának a kérdése is. A kommunisták vitassák meg Szeged általános helyzetét, fejlődését, az egész ipar alakulását, a kommunális kérdéseket (lakásépítkezés stb.) — és tágabb síkon, városi szinten is tegyenek észrevételeket, javaslatokat a további tennivalókra.

Ebben a felkészülésben és vizsgálatban együtt kell működnie valamennyi kommunistának — figyelembe véve a pártonkívüliek, az egész terület véleményét is. Már ez az irányelv is mutatja a pártdemokrácia széleskörű érvényesülését e nagy jelentőségű eseménynél. Általánosságban: minél nagyobb közvéleményt kell teremteni a vezetőségi tagok kiválogatásánál, hogy minél alaposabb mérlegelés alapján kerüljenek a legalkalmasabb kommunisták mindegyik vezető funkcióba.

Mindezeken kívül nagy biztosítéka még a pártdemokráciának a legteljesebb titkos választás, melynek során bárki kihúzhatja, másokkal helyettesítheti a jelölteket. Ha még előfordulna is elvétve valahol a bírálat bárminemű elfojtása, ott lesz a lehetőség az újraválasztó taggyűlésen a tiltakozás, vagy az ellenvélemény nyilvánítására.

Az új vezetőséggel egyidejűen választják meg taggyűléseinken a szegedi pártértekezlet küldötteit is, akik a városi pártbizottság összetételében döntenek majd. Innen küldik képviselőiket a szegedi kommunisták a megyei pártértekezletre, ahol a megyei pártbizottságot, s az országos pártkongresszus küldötteit választják meg. Ezzel érvényesül végig a legteljesebb pártdemokrácia elve, s a titkos választás útján a szegediek hangja.

Az MSZMP novemberben összeülő kongresszusa kétségtelenül népünk nagy történelmi eseménye. Először ül össze az ellenforradalom leverése óta — már ez is mutatja hatalmas jelentőségét. Összegezi azokat a tanulságokat, tapasztalatokat, melyekért drága árat fizettünk. Felméri három év munkáját és eredményeit, ennek alapján több évre előre meghatározza a jövő feladatait, a párt további politikáját. Nem kisebb jelentőségű kérdésekben dönt, mint hazánk új, ötéves terve. Meghatározza a fejlesztés ütemét, melynek segítségével egyre közelebb jutunk ahhoz, hogy a Szovjetunióval és a szocializmust építő országokkal többé-kevésbé egyszerre lépjük át a kommunizmus küszöbét. Megvitatja e nagy cél érdekében munkásosztályunk, parasztságunk, értelmiségünk — az egész dolgozó társadalom minden rétegének feladatait. Tárgyal a kongresszus a mezőgazdaság szocialista fejlesztéséről, a felemelkedés további útjáról —, melyen minden becsületes ember ott akar haladni. Népünk jövőjéről, a mind gyorsabban szépülő élet megteremtéséről határoznak ősszel az országos pártkongresszuson. S hogy ez a tanácskozás mindannyiunk érdekében minél eredményesebb legyen, azt a célt szolgálja párttagságunk minden eddiginél nagyobb aktivizálódása, eszmei-politikai felkészültségének növekedése, az olyan vezetőségek választása, melyek majd valóban vezetni tudják a dolgozókat a pártkongresszus által kitűzött feladatok megvalósításában.

Koloszár Béla

Korszerű paprikafeldolgozás

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat II-es számú telepén áll ez a képen látható hidroglóbusz. Az országban mintegy 24 ilyen »víztorony« segíti a termelőszövetkezetek, állami gazdaságok, üzemek vízellátását. Szegeden ez az első. Itt közelben, az Algyő melletti nagyfai gazdaságban működik már egy ehhez hasonló, csak kisebb űrméretű, mint a Paprikafeldolgozó Vállalat hidroglóbusza.

Háromtagú brigád szerelte össze, s a Paprikafeldolgozó Vállalat néhány munkásának segítségével állították fel ezt a 23 méter magas hidroglóbuszt, amelyben 500 hektoliter víz fér el. A brigád vezetője, Gerő Sándor, mint képünk is mutatja, naponta többször megbeszéli brigádtársaival, Lubovcsák István főszerelővel és Oláh István hegesztővel a feladatokat. Jó munkájukkal elnyerték a Paprikafeldolgozó Vállalat vezetőinek, dolgozóinak elismerését.

Más jelentős munkálatok is folynak a feldolgozó vállalat telephelyein. Harmadik képünk a II-es számú telep aszfaltozási munkáját örökítette meg. Mire beköszönt a paprikafeldolgozási szezon, megérkezik az új termés az üzembe, már a II-es számú telepen is minden talpalatnyi helyet beton, illetve aszfalt borít.

A III-as telepen új modern csővázas épületek falazásán dolgoznak a kőművesek. Ide kerülnek a nyitott pajták alól a fűzőgépek, itt helyezik majd el az új paprikahasító gépeket is.

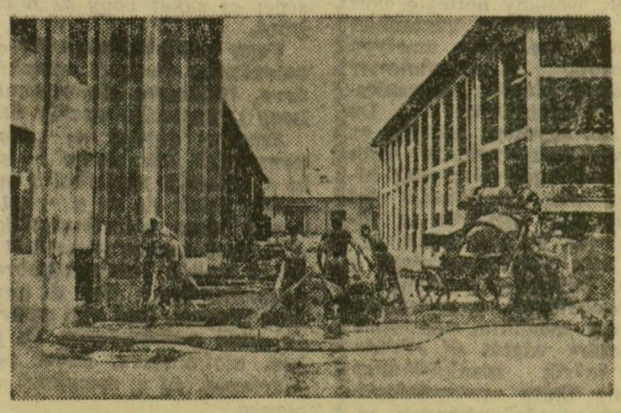

(Liebmann Béla felv.)